

Shiloh HaKzon Parshat Chulin | HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מצוה

קמבר.

לְבָא יְיָ פִּירָג קָנֵל
סַמְעָנָה כָּל יְטַבְּנָה
מְצַדְןָה כָּפָר נַעֲמָנָה יְזַקְיָה
(לט)

בְּגַם יְמִינָה וְמִלְבָד
מְשֻׁבֶּתֶת קָלָה וְשִׁיטָה
סַלְלָה :

שְׁכָרָה שְׁעַמְדִין סְמִינִים לְהַמִּית: נְעוֹלָה אֲלֹנוֹ טָבָד. צְלִין צוֹ גָּמִיק
וְלָמָל יְמִינָה הָלָל טוֹבָה. וּצְלִילִי פְּלִקְקָה דְּקָרְבָּן (ט-ט')

הַמְּלִיכִים לְרִבְיָה עַקְבָּה עַדְלָה חָוֵה נְחַמֵּד שְׁמָרָה נָוָזְנִיָּה
וְלָגָלָה יְיָ גְּדוּלָה וְעַלְלָה וְתָלָם קָתְבָה נְמַלֵּה קָתְבָה קְרִיסִים כְּבָדָל

הַר וְסִלְמָה סְקָרָן זְמָרָמוֹ

נחות הב"ח

אכלת שטחין ממיס למחוי
ולג יקורין הילג טוגה. וב-
הממלין לרבי יעקב עוזדלה כ-
ויננה לי גוחלות ועלה ואכלת

אני נוטל סגיא הנחו
בר סימון גופיה לא
מער ליה זיל⁽⁶⁾ וטריף
לו לי בר סימון והדר
מַתְנֵי⁽⁷⁾ לא יטול
לטהר את המצורע
יבחין באורה אמרה

הארכת ימים ק' על
מר אין לך כל מצוה
כתי^ב למעןiaricon
אביו עללה לבירה והוב
ימי של והוכן טוב
גולו טוב וдолמא^ג לא
ה' מצרפה למעשה
מר רב אהא בר עקיב
הני ליה ותנו עליה ד
זר שליחי מצוה אין
בחזרתו סולם רועש ה
 אמר רב יוסף אלבְּרִי כי האי מעשה החזק
ה שהפיך מרגניתות ילי אראיבין ימד בעולם ש

צעומד ואומר זו וזה איז גוטן סגיא. צוית רלאג ממסכת זייד
 (ד. ר.): פידי קרט. זייד טהירלה חותם שהסנה וויל עמדת
 מעלייה מעולס וויל קמבה לו חקלו נזוי דליהו נזכות בפן כל זונ
 שארהו רוגצט מעלייה וויל שיא לזריך נילך קגנות ומזה סלני קבשה מיין
 (ה) ביבר. י. (ג) קרטון
 (ו) מומנטום סוף פ' פ' (ד)
 (ז) אוקטוצן סס ד' (ז) נאלם
 (ח) מנטסטון ד' (ח) נאלם
 כי ונדטלס פ' ק' קרטון

ה' בעומד ואומר זה וזה פירוי חדרתי הוו דלויי הוה קני להו והכיב אקון דליתנגבחו ונוקנינן ליקיניהו נהילך בסודו אדם אם על בנים אמר ומה אם מצוחה קלה תורה ולמען יטב לך ^טתניא דבי ר' יעקב מצות המוראות שבתורה: גמ' ^טבצדה שאין החירות המותים תליה בה בכבוד אב ואם הקון כתיב ולמען יטב לך והארכת ימים הרי שאמור האם ולקח את הבנים ובוחרתו נפל ומות היכן אריכו ימיך ^טיבועלים שכלו ארוך ולמען יטב לך לעולם עולמא מהרהור בעבירה הוה מחשבה רעה אין היל הוא דכתיב ^טלמען תפוש את בית ישראל בכלם והזה דכתיב ^טשכר מצות בהראי עולם אמר אם איתא דאייכא ^טאל לא שכר מזות בהראי עולם אלא שכר מזות בהראי עולם ליבא ^טוהאמר ר' אל רבי אלעדור שלוחוי מזותה אין נוקדים לא בהליךן ולשון רכתייב ^טויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרשו כרבי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי הוא אייכא דאייכא חזיפית המתווגמן הווא דהוה מוטלת באשפה אמר יטב לך בעולם שכלו טוב ולמען יכול לסתות וווס יקינה לו כסודן יכול למות צו: ויל טויף ליקונן דליתנגבחו. ממוטס וליקונינו לוי לפירות על ידי מי' מילו ויקוננו לוי ניסך כסודר: מותני' שפי' לאפי'. שמי' זה ספiron לים מגן לדכי מועט: גמ' שפין נגדה. כונן כודו לך וויס פטום סקן פלט מוכן לאבנן ^טמן יר מוסוף ריש' בעומד ואומר. מדוע שיאן יוס (ביצה כט). תחיה המותים תליה בה. נזוט מן סכל לאוישן שלן מן נזוט לא נזוט לא נזוט (קדושין טט). ולמה לא נזוט הcli. גל' מלי סכל היה הוא נזוט אל מלכין מוי מושבם (טט). תפוש את בית ישראל בלבכם. שפין נגנט ריבורי נזוט מוכנס דפס' מסעי' ר' אלעדור (^טט). וסילם מהליכן דר' עזק' מעסך ממעסך (^טט). אץ אלך. נזוט לא נזוט גל' דת, וויל' פ' עזעטוט לא מוקס סיס כי סייל' (^טט). אללמא דרישא עיגר לא דאייכא ר' אל. לא עיגר לא עיגר לא נזוט (^טט). קדושין (^טט). הרין על' מסכין חולין

הדרן על שילוח הקרן ומלך לה מסכת חולין

אחר השלמת המסתה יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן על'ר מסכת חולין והדרך עליון. דעתן על'ר מסכת חולין ודרתך עליון. לא נתנשוי מינ' מינ' לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתמי

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כן יאמר:

יבְּרִית רָצֵן מֶלֶפֶנִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שַׁתְּהָא תָּוְרַתְךָ אָמְנוּתֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתָהָא עַמְנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. ** חֲנִינָא בֶּר פֶּפֶא רְמִי בֶּר פֶּפֶא נְחַמֵּן בֶּר פֶּפֶא אֲחָאי בֶּר פֶּפֶא אֲבָא מְרִי בֶּר פֶּפֶא רְפָרָם בֶּר פֶּפֶא רְכִבִּישׁ בֶּר פֶּפֶא סְוִירָחָב בֶּר פֶּפֶא אֲדָא בֶּר פֶּפֶא דָרוּ בֶּר פֶּפֶא:

הענבר בא יי אלחינו את דברי תורתך בפינו ובפייפות עמך בית ישראל. ונהייה בלבנו אナンנו וצאנצאיינו וצאנצאי עםך בית ישראל בלבנו יודעי שマー ולומדי תורה: מאובי החכמוני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

טורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה:

יהי רצון מלפניך יי' אלה בשם שערתני לסייע חילון בן תעוזני להתחילה משבחות וספרים אחרים ולסייעם ללמידה וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמיד תורה באחבה. זכויות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמדו לי ולורעיו שלא תמנועו התורה מפי ומפי זרעו זרעו עד עולם. ותתקיים כי בהתקלה תזכה אתה בשבר תשמר עליך ודקיקות היא תשיקה. כי כי ירבו ימיך וייסיפו לך שנות חיים: אורך ימיכם בימינה בשמאלת עשר וכבוד: יי' עוז לעמו יתן כי יברך את עמו בשלום:

יתגדר ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדთא, ולאחיא מותיא, ולאסקא לחוי עלמא, ולמגנא קרתא דירושלם, ולשבכל היכליה בוגה, ולמעקר פולחנה נוכראה מאראעא, ולאתבא פולחנה דשמייא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה וויקיריה, [וינצ'מה פרקנה ויקרב משיחה]. בחיבון וביו מיכון ובחיי רכל בית ישראאל בעגלא ובזמנן קרייב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מבברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהלהל שמהDKדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראאל ועל רבנן, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידיהם, ועל כל מאן דעסקין באורתא (קדישא) הרין ודי בכל אמר ואחר, יהא להונן ולכון שלמא רבא חנא וחסידא ורחמי וחמי אריביב ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוחון די בשמייא ואראעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עוזה שלום במרומיו הוא ברחמייו עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

^{**) פ"י הגון על זה תמצא באספנותו של מילר בספר זכויות ח"א פ"ג, **)} בסימואן וסוף תשובת הרמן "א" זל" וכאן בסוף יש"ש שבב' כח רמזוים על הזכרה שמות הלו.